

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

2 Vtrum alio passio Christi sine morte, suffecisset ad redemprionem
humani generis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72780)

QVODLIBET. I. ARTIC. I. II. ET III.

substantialis: & ideo mori est corrumpi, non alterari tantum: nec iterum potest dici quod simpliciter non sit idem, uel aliud, quia non est secundum totam substantiam non idem, aut aliud.

Dicendum est ergo, quod fuit secundum quod idem secundum quid non idem: secundum materiam. n. idem, secundum formam uero non idem.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod homo est nomen naturae: sed filius est nomen hypostasis, & ideo magis in triduo mortis Christus potest dici filius hominis quam homo.

AD SECUNDUM dicendum, quod similitudo non attenditur ibi quantum ad omnia, sed solum quantum ad occupationem, nam Christus fuit mortuus in corde terrae: non autem Ionas in uentre ceti.

ARTICVLVS II.

Utrum alia passio Christi sine morte sufficeret ad redemptionem humani generis.

CIRCA secundum sic proceditur. Videtur quod alia passio Christi non sufficeret ad redemptionem humani generis sine morte. Dicitur enim Apo. ad Gal. 2. Si ex lege est iustitia, ergo Christus mortuus est gratis, inutiliter & sine causa: sed si alia passio sufficeret, Christus gratis mortuus esset, sed hoc habet Apostolus pro inconuenienti, ergo alia passio Christi non sufficeret ad redemptionem humani generis.

¶ Præter illud emi dicitur, quod iusto pretio comparatur: sed iustum pretium pro peccato primi parentis quo uenditum est in seruitutem genus humanum, esse non potuit aliud quam uita Christi, quae ualeat omnium hominum uitas, quia per illud peccatum priuatur. Nam per peccatum primi hominis mors in omnes introiuit, ut dicitur ad Ro. 5. ergo non potuisset humanum genus redimi per aliam passionem Christi absque morte.

¶ Præter Greg. dicit in 3. Moral. quod nisi Christus mortem debitam suscepisset, nequaquam nos a morte liberaret. ergo passio alia non sufficeret ad liberationem humani generis sine morte.

¶ Præter Apost. dicit ad Hebr. 10. quod Christus una oblatione consummavit in aeternum sanctificatos, & ideo non est locus secundae oblationi: sed manifestum est quod Christus ante mortem multas passiones sustinuit erudiens, laborans, cõspicius & flagellatus. si ergo istae passiones sufficerent, non obtulisset seipsum ad mortem: obtulit autem seipsum hostiam Deo pro peccatis nostris, ut dicit ad Eph. 5. & hoc per mortem. ergo passio Christi absque morte sufficeret.

SED CONTRA. Iniuria, uel passio alicuius mensuratur ex dignitate personae. Maiorem enim iniuriã patitur rex si pereunatur in facie, quam aliqua priuata persona: sed dignitas personae Christi est infinita, quia est persona diuina, ergo quaelibet passio eius quantumcumque sit minima, est infinita. quaelibet ergo passio eius sufficeret ad redemptionem humani generis, etiam sine morte.

¶ Præter Bernardus dicit, quod minima gutta sanguinis Christi sufficeret ad redemptionem humani generis: potuisset autem aliqua gutta sanguinis Christi effundi sine morte, ergo etiam sine morte potuisset per aliquam passionem humanum genus redimere.

RESPONDEO. Dicendum, quod ad emptionem duo requiruntur, scilicet pretii, & deputatio eius ad aliouid emendum: si enim aliquis det pretium

non æquiualens ad rem aliquam acquirendã, non dicitur esse simpliciter emptio, sed partim emptio partim donatio, pura, si aliquis emat librum qui ualeat viginti libras pro decem libris, partim emerit librum, & partim sibi daretur. Rursus si daret etiam maius pretium, & non deputaret ad emendum, non diceretur emere librum, si ergo loquamur de redemptione humani generis quantum ad quantitatem pretii, sic quaelibet passio Christi etiam sine morte sufficeret ad redemptionem humani generis, propter infinitam dignitatem personae, & sic procedunt duae ultimae rationes: si autem loquamur quantum ad deputacionem pretii, sic dicendum est, quod non sunt deputate ad redemptionem humani generis a Deo patre & Christo aliae passiones Christi absque morte, & hoc triplici ratione. Primo quidem, ut pretium redemptionis humani generis non solum esset infinitum ualore, sed etiam esset eiusdem generis, ut si nos de morte per mortem redimeret. Secundo, ut mors Christi non solum esset pretium redemptionis, sed etiam exemplum uirtutis, ut uidelicet homines non timerent pro ueritate mori, & has duas causas assignat Apostolus ad Hebræos 2. dicens. Ut per mortem destrueret eum qui habebat mortis imperium, quantum ad primum: & liberaret eos qui timore mortis per totam uitam obnoxii erant seruienti, quantum ad secundum. Tertio, ut mors Christi esset etiam sacramentum salutis, dum nos uirtute mortis Christi liberemur a peccato, & carnalibus concupiscentiis, & proprio affectui, & hæc causa assignatur 2. Pet. 3. Christus semel pro peccatis nostris mortuus est iustus pro iniustus, ut nos offerret Deo mortificato quidem carne, uiuificato autem spiritu: & ideo humanum genus non est redemptum per aliam passionem absque morte Christi.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod non sine causa deputata est mors Christi ad redemptionem humani generis, quamuis minor passio sufficeret potuisset, ut dictum est.

AD II. dicendum, quod Christus non soluit uitam suam, sed etiam quantumcumque passionem patiendo sufficiens pretium exsoluit pro redemptione humani generis, si minor passio ad hoc diuinitus deputata fuisset, & hoc propter infinitam dignitatem personae Christi, ut dictum est.

Aliae duae rationes procedunt ex hoc, quod aliae passiones Christi non fuerunt deputatae ad hoc, quod per eas absque morte Christi redimeret humanum genus.

QVÆSTIO II.

DEINDE quærebatur de angelis. Et primo, quantum ad compositionem ipsorum.

¶ Secundo, quantum ad tempus motus ipsorum.

¶ Circa primum quærebantur duo.

¶ Primo, Utrum angelus substantialiter sit compositus ex essentia & esse.

¶ Secundo, utrum in angelo sit aliud suppositum & natura.

ARTICVLVS III.

Utrum angelus componatur ex essentia & esse.

AD PRIMUM sic proceditur. Vt, quod angelus substantialiter non componatur ex essentia & esse. Essentia enim angeli est ipse angelus, quia quid.